

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714000028
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2714000028.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného J. X., narodeného X. G. XXXX v I. F., trvalé bydlisko T. XXXX/X, U., Česká republika, t. č. vo výkone trestu vo Věznici Plzeň, Česká republika, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica z 10. marca 2020, č. k. 0T/28/2014-106, na neverejnom zasadnutí konanom 9. júla 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného J. X. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Skalica uznesením z 10. marca 2020, č. k. 0T/28/2014-106, podľa § 432 odsek 2 Trestného poriadku, § 57 odsek 3 Trestného zákona odsúdenému J. X. nariadil výkon náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica z 12. júla 2014, č. k. 0T/28/2014 - 36, právoplatným 12. júna 2014. Zároveň okresný súd podľa § 432 odsek 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona odsúdeného zaradil na výkon náhradného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že J. X. (ďalej len odsúdený) bol trestným rozkazom Okresného súdu Skalica z 12. júna 2014, č. k. 0T/28/2014 - 36, právoplatným 12. júna 2014, uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k peňažnému trestu v sume 800 (osemsto) eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 (tri) roky.

Na verejnom zasadnutí, ktoré okresný súd vykonal so súhlasom odsúdeného v jeho neprítomnosti, vykonal súd dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 0T/28/2014, najmä cit. trestného rozkazu, podania odsúdeného (č. I. 60 spisu), potvrdenia o výkone trestu odňatia slobody (č. I. 61 spisu), oznámenia Váženskej služby Českej republiky (č. I. 76 spisu) a písomného vyjadrenia odsúdeného (č. I. 94-95 spisu).

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že odsúdený od právoplatnosti trestného rozkazu 12. júna 2014 až do rozhodnutia okresného súdu 10. marca 2020 neuhradil peňažný trest 800 eur ani len čiastočne. Na úhradu peňažného trestu bol odsúdený viackrát vyzvaný. Dňa 3. júna 2015 odsúdený oznámil súdu, že vykonáva trest odňatia slobody v Českej republike od 18. decembra 2014 do 8. januára 2019. Ďalší výkon trestu odňatia slobody začal vykonávať 16. mája 2019, ktorého predpokladaný koniec je stanovený na 16. mája 2023. Odsúdený nedoložil žiadne doklady, ktorými by preukázal dôvod, že peňažný trest doteraz nezaplatil bez jeho zavinenia. Odsúdený mal dostatok času na zabezpečenie si finančných prostriedkov na zaplatenie peňažného trestu, minimálne od 12. júna 2014 do 18. decembra 2014 a následne od 8. januára 2019 do 16. mája 2019. Pri výsluchu v trestnom konaní pri ukladaní trestu uviedol príjem 25.000 Kč (českých korún) mesačne.

Odsúdený sa tak nestal dlhodobo neschopným peňažný trest zaplatiť a tiež sa do situácie vzniknutej po uložení peňažného trestu nedostal za okolností nezávislých od jeho vôle, keďže bol vo výkone trestu odňatia slobody za trestnú činnosť, ktorej sa dopustil. Odsúdený nepreukázal, že by jeho výkonom trestu bola vážne ohrozená výživa alebo výchova osoby, o výživu alebo výchovu ktorej je odsúdený podľa zákona povinný sa starať. Z toho dôvodu súd u odsúdeného nariadil výkon náhradného trestu za peňažný trest, a to výkon trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prítomná prokurátorka vzdala práva na podanie sťažnosti.

Písomné vyhotovenie uznesenia bolo odsúdenému doručené 1. apríla 2020.

Dňa 8. apríla 2020 bola okresnému súdu doručená sťažnosť odsúdeného, ktorú podal na poštovú prepravu 6. apríla 2020.

Sťažnosť odôvodnil tým, že mesiac po odsúdení prišiel o zamestnanie a tým aj o stály príjem. Finančne bol závislý od priateľky. Od 18. decembra 2014 do 8. januára 2019 bol vo výkone trestu. Počas jeho krátkeho prepustenia z výkonu trestu bol zamestnaný len brigádne. Býval na ubytovni, kde si odpracovával nájom vypomáhaním spolku kresťanskej pomoci U.. V súčasnosti je vo výkone trestu od 16. mája 2019 až do 16. mája 2023 v Českej republike. Žiadal, aby súd prihliadol na jeho odsúdenie v Českej republike. Dodal, že sa nebráni uhradeniu peňažného trestu prostredníctvom splátok, (žiadal o zaslanie čísla účtu, kde by mohol uhradiť peňažný trest). Taktiež požiadal o zohľadnenie skutočností, že za 8 rokov a 4 mesiace bol 8 rokov vo výkone trestu. Navrhol, aby mu sťažnostný súd v Slovenskej republike uložil miernejší trest resp. aby zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil mu peňažný trest uhradiť v splátkach.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave riadne predložený na rozhodnutie 20. mája 2020.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Na základe uvedeného prieskumu krajský súd zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, že ju podal odsúdený ako oprávnená osoba a v zákonom stanovenej lehote.

Zároveň ale krajský súd zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 56 odsek 3 Trestného zákona, ak to odôvodňuje výška uloženého peňažného trestu a osobné a majetkové pomery páchatel'a, môže súd rozhodnúť, že peňažný trest zaplatí odsúdený v mesačných splátkach. Súčasne určí ich výšku a lehotu v dĺžke najviac jeden rok od nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku, do ktorej musí byť peňažný trest zaplatený.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona, ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov. Náhradný trest nesmie spolu s uloženým trestom odňatia slobody presahovať zákonom dovolenú hranicu trestnej sadzby.

Podľa § 430 odsek 1 Trestného poriadku, na návrh odsúdeného môže predseda senátu z dôležitých dôvodov

a) odložiť výkon peňažného trestu, a to na čas najviac troch mesiacov odo dňa, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť, alebo

b) povoliť splácať peňažný trest po častiach tak, aby bol celý zaplatený najneskôr do jedného roka, a ak bol peňažný trest uložený vo vyššej sume ako 16 590 eur, do dvoch rokov odo dňa, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 430 odsek 2 Trestného poriadku, ak zaniknú dôvody, pre ktoré bol výkon peňažného trestu odložený, alebo ak odsúdený nedodržiava bez závažného dôvodu splátky, môže predseda senátu povolenie odkladu alebo splátok peňažného trestu odvolať.

Podľa § 432 odsek 1 Trestného poriadku, súd uznesením upustí od výkonu peňažného trestu alebo jeho zvyšku, ak sa odsúdený v dôsledku okolností nezávislých od jeho vôle stal dlhodobo neschopným peňažný trest zaplatiť, alebo by výkonom trestu bola vážne ohrozená výživa alebo výchova osoby, o výživu alebo výchovu ktorej je odsúdený podľa zákona povinný sa starať.

Podľa § 432 odsek 2 Trestného poriadku, ak peňažný trest nebol zaplatený a ak neprichádza do úvahy postup podľa odseku 1 alebo podľa § 430 ods. 1, nariadi súd na verejnom zasadnutí uznesením výkon náhradného trestu odňatia slobody alebo jeho pomernej časti; pritom rozhodne o spôsobe výkonu náhradného trestu.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, odsúdený bol na verejné zasadnutie, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, riadne a včas predvolaný, pričom písomným podaním súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti, teda zákonné podmienky pre tento postup boli splnené.

Zároveň okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie a rozhodol spôsobom, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Krajský súd z obsahu predloženého spisového materiálu zistil, že pred uložením peňažného trestu bol odsúdený konajúcim sudcom pre prípravne konanie dňa 12. júna 2014 riadne vypočutý. Pri určení druhu a výšky trestu vychádzal konajúci sudca pre prípravne konanie okrem iného aj z vyjadrenia odsúdeného, že dosahuje čistý mesačný príjem (netto) na úrovni 20.000 Kč. Následne vo veci rozhodol cit. trestným rozkazom, ktorý odsúdenému pri výsluchu aj doručil. Odsúdený voči uloženému peňažnému trestu vôbec nič nenamietal, vzdal sa práva na podanie odporu. Rovnako sa vzdal práva na podanie odporu aj prokurátor, v dôsledku čoho trestný rozkaz 12. júna 2014 nadobudol právoplatnosť.

Teda už 12. júna 2014 mal odsúdený subjektívnu vedomosť, že je povinný Slovenskej republike zaplatiť peňažný trest a mal sa zariadiť tak, aby ho mohol čím skôr uhradiť.

Už 2. júla 2014 bola odsúdenému doručená písomná výzva na zaplatenie peňažného trestu v lehote 15 dní od jej doručenia, pričom výzva obsahovala všetky potrebné platobné údaje.

Elementárnou povinnosťou odsúdeného bolo v tejto lehote peňažný trest zaplatiť, čo v súdom stanovenej lehote bezdôvodne neurobil.

Už po márnom uplynutí lehoty 15 dní mal okresný súd pristúpiť k vytýčeniu termínu verejného zasadnutia za účelom rozhodnutia o premene trestu peňažného trestu na trest odňatia slobody.

Okresný súd ale nesprávne (nadbytočne) odsúdeného opakovane vyzval na úhradu uloženého peňažného trestu s tým, že sa zásielka vrátila súdu ako neprevzatá v odbernej lehote. Následne odsúdenému doručoval ďalšiu výzvu prostredníctvom dožiadaného súdu, na ktorú odsúdený zareagoval podaním doručeným okresnému súdu 3. júna 2015, v ktorom súdu oznámil, že nemá z čoho zaplatiť, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody a žiada o odklad výkonu splátok.

Keďže v zmysle ust. § 56 odsek 3 Trestného zákona musí byť peňažný trest zaplatený najneskôr do roka od nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia, v tomto prípade do 12. júna 2015, neprichádzal do úvahy ani odklad výkonu peňažného trestu, ani splátky peňažného trestu.

Správne preto postupoval okresný súd, keď žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol uznesením z 4. júna 2015, č. k. OT/28/2014 - 62. Predmetné uznesenie bolo odsúdenému doručené 29. júna 2015. V odôvodnení cit. uznesenia bol odsúdený náležite poučený, že jediný spôsob ako odvrátiť premenu peňažného trestu je jeho úhrada.

Napriek tomu, že odklad výkonu peňažného trestu ani povolenie splácať peňažný trest po častiach neprichádzali do úvahy, okresný súd dával odsúdenému šancu peňažný trest zaplatiť tým, že dlhú dobu vyčkával s rozhodnutím o premene peňažného trestu. V podstate až do času, kým bude odsúdený prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike, k čomu došlo 8. januára 2019. Od 16. mája 2019 bol odsúdený opätovne uväznený, pričom vo výkone trestu by mal byť do 16. mája 2023.

Ani počas obdobia viac ako 4 mesiacov, kedy bol odsúdený na slobode, si ale svoju elementárnu povinnosť zaplatiť peňažný trest nesplnil, a to ani len sčasti, hoci o následkoch s tým spojených bol súdom informovaný.

To svedčí jednoznačne o ľahostajnom prístupe odsúdeného k uloženému peňažnému trestu, keď nemal absolútne žiadnu snahu peňažný trest uhradiť. Keby odsúdený skutočne chcel zaplatiť ako to tvrdí vo svojej sťažnosti, bol by tak už dávno učinil (keď aj po častiach), lebo mal na to niekoľko rokov, hoci k úhrade peňažného trestu malo prísť najneskôr do roka.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. V podstate sa v nich odsúdený opakovane domáha ďalších a ďalších odkladov výkonu peňažného trestu, resp. povolenia splácania peňažného trestu v splátkach, čo zákon neumožňuje. Tu treba zdôrazniť, že ani Trestný zákon a Trestný poriadok nepredpokladajú situáciu, že peňažný trest nie je uhradený ani po šiestich rokoch od jeho uloženia. Pre úplnosť v tomto smere treba dodať, že k premlčaniu peňažného trestu v zmysle ust. § 90 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona v zákonom stanovenej päťročnej dobe nedošlo, keďže okresný súd v tejto dobe robil opatrenia smerujúce k výkonu peňažného trestu.

Rovnako nenastala situácia predpokladaná ust. § 432 odsek 1 Trestného poriadku, podľa ktorého súd uznesením upustí od výkonu peňažného trestu alebo jeho zvyšku, ak sa odsúdený v dôsledku okolností nezávislých od jeho vôle stal dlhodobo neschopným peňažný trest zaplatiť, alebo by výkonom trestu bola vážne ohrozená výživa alebo výchova osoby, o výživu alebo výchovu ktorej je odsúdený podľa zákona povinný sa starať.

Správne okresný súd poukázal na to, že sa odsúdený stal neschopným peňažný trest zaplatiť v dôsledku vlastného rozhodnutia páchať trestnú činnosť, teda nie na základe okolností nezávislej od jeho vôle. Rovnako v sťažnosti netvrdil, že výkonom trestu bola vážne ohrozená výživa alebo výchova osoby, o výživu alebo výchovu ktorej je odsúdený podľa zákona povinný sa starať.

Z týchto dôvodov dospel krajský súd k rovnakému záveru ako súd okresný, že náprava odsúdeného bude náležite zabezpečená práve nariadením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výrok o zaradení odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, tento je správny a zákonný, keďže odsúdený nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin na území Slovenskej republiky.

Nezistiac tak podmienky pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia senát krajského súdu postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Na záver krajský súd uvádza, že v zmysle ust. § 432 odsek 3, odsek 4 Trestného poriadku odsúdený môže kedykoľvek odvrátiť výkon náhradného trestu alebo jeho pomernej časti tým, že peňažný trest alebo jeho pomernú časť zaplatí. Ak zaplatí pomernú časť peňažného trestu, tak o tom, akú časť náhradného trestu treba vykonať, rozhodne predseda senátu uznesením, voči ktorému je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.